

ning i dette Fag for Skovbrugere, men dermed hører det op. Der gives ganske vist de andre studerende Lejlighed til at faa Del i denne Undervisning, men det er ikke gjort til noget bestemt Fag for dem. Jeg vil meget henstille, at det blev saaledes. Jeg tror, at vi Landbrugere ofte følger Mangelen af virkelig Dygtighed og praktisk Færdighed i at føre et Landbrugsregnskab. Jeg vilde henstille, at der blev en Afdeling for almindeligt Bogholderi, og jeg kunde tænke mig, at den Mand, som der er Tale om skal undervise Skovbrugerne i Bogholderi, overtog denne Undervisning, hvorimod den Mand, som allerede har noget med Bogholderi at gøre derude, hvor lidt eller hvor meget det nu er — jeg husker, at vi havde gamle Professor Segelcke, al Respekt for den Mand, jeg ser op til ham, men at der var saadan særlig meget ved hans Bogholderi, kan jeg just ikke sige —, fik Lejlighed til, om han ikke allerede har haft det, at sætte sig ind i praktisk Landbrugsbogholderi, saaledes at han, naar Eleverne havde faaet Uddannelse i almindeligt Bogholderi, hvad jeg mener, de burde have først, kunde give dem Uddannelse i fagligt Bogholderi. Det, tror jeg, vilde være et stort Fremskridt.

Endelig hilser jeg med Glæde, at der, som det omtales til sidst af Direktøren, vil blive givet en Foredragsrække i Sygdomslære hos Husdyrene, altsaa en Vejledning i, hvorledes Sygdomme optræder hos disse, hvorledes man bliver opmærksom paa de almindelige Symptomer og Aarsagerne til de forskellige Sygdomme og kan yde Dyrene den Hjælp, som saadan lige midlertidig skal ydes dem. Ikke at jeg paa nogen Maade tror, at de landbrugsstuderende skal være halve Dyr læger, men jeg tror, at hvis Landmændene havde en lille Smule Forstaaelse af, hvad der kan gøres for at forebygge en Sygdom eller standse den i dens Begyndelse, vilde vi mange Gange blive sparet for Tab, som vi nu har i vore Besætninger.

Det var disse almindelige Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre. Endelig havde jeg Lyst til at sige, at naar Vinstres Ordfører talte om en Flytning af Landbrugsundervisningen fra København, saa kan jeg godt forstaa, at den Tanke kommer frem, idet der kan anføres mange gode og vægtige Grunde derfor. Men jeg tror, at mange andre vægtige Grunde taler derimod. Imidlertid vil jo, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, dette Forslag blive henvist til et Udvalg,

og der vil saa blive Lejlighed til at drøfte disse Ting. Jeg finder dog Anledning til lige at sige, at en Flytning vil jo betyde en voldsom Bekostning. Der er kommet mange nye Foranstaltninger frem paa Landbohøjskolen, som der er kostet en hel Del paa. Jeg skal blot nævne saadanne Ting som Kraftmaskiner, som man herinde har let ved at faa sat i Forbindelse med Vand og Elektricitet, saaledes at Øvelser i deres Brug meget let kan foregaa herinde. Saaledes kunde der nævnes mange andre Ting, som der allerede er kostet betydeligt paa herude, saa jeg tror, at der her bliver praktiske Vanskeligheder, som vi maa se paa, til Trods for at der godt kan være andre Grunde, der taler for en Flytning.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg ønsker Landbohøjskolen til Lykke med, at den faar ikke blot de nye Bygninger, men ogsaa Lærerkrafter at sætte ind i dem, og jeg hilser det danske Landbrug til Lykke med, at vi kan sende vore unge Mænd herind og faa dem dygtiggjort til det Arbejde, som sikkert Fremtiden vil vise er stort og rummer mange Opgaver. Jeg kan derfor give Forslaget min fulde Tilslutning.

A. P. Hansen: Naar man gennemlæser det Bilag, som medfølger det foreliggende Lovforslag, maa man indrømme, at der tiltrænges Ansættelse af nye Lærerkrafter ved Landbohøjskolen, om den vedblivende skal opfylde Tidens Krav og gaa fremad i Undervisning. Da de to andre Ordførere ret indgaaende har behandlet Forslaget, kan jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Vejstrup: Den højtærede Landbrugsminister forudsatte en ubetinget Velvillie overfor det foreliggende Lovforslag, og de Udtalelser, som er faldet fra de ærede Ordførere, viser ogsaa, at han har Ret i denne Antagelse. Det maa nødvendigvis være saaledes, ogsaa i Kraft af den simple Ting, at dette Lovforslag ikke kommer overraskende for nogen af os. Det er i Virkeligheden saa, at de to Love, som vi vedtog i Fjor, henholdsvis Loven om Nybygninger ved Landbohøjskolen og Købet af det Sygehjem, som ligger i Landbohøjskolens umiddelbare Nærhed, i Virkeligheden forudsatte den Lov, vi i Dag har til Behandling. Disse Nybygninger var som bekendt nødvendige af flere Grunde. En af Aarsagerne var, at der var saa over-